

kan gøres, og naar man har faaet saa meget ud af det, som man kan, at man da tager Mod til sig og siger, at Afgørelse ved Voldgift skal finde Sted, naar ikke Forbehold af Retsafgørelse udtrykkelig er taget ved Handelens Afslutning.

N. C. Jensen: Ved dette Lovforslag har Justitsministeren imødekommet et Ønske, som er rejst fra Landmændenes Side gennem deres store faglige Organisationer, og som ogsaa har været fremsat ved forskellige Lejligheder her i Tinget. Jeg synes, at Fremsættelsen af dette Forslag fortjener Paaskønnelse, thi man staar jo ganske sikkert her overfor et Spørgsmaal, som har en ret stor Rækkevidde paa Retstvistighedernes Omraade, og for saa vidt man kunde naa til at gennemføre noget svarende til det, man har tænkt sig, vilde det sikkert være heldigt.

Jeg er fuldstændig enig med den ærede sidste Taler i, at for saa vidt Loven, naar den endelig bliver vedtagen, skal faa nogen større praktisk Betydning, maa man vende Forholdet om og bestemme, at Voldgift skal finde Sted, ikke som nu foreslaaet, naar Parterne er blevne enige derom enten før, under eller efter Handelens Indgaaelse, men i alle Tilfælde, hvor Parterne ikke udtrykkelig ved Handelens Indgaaelse have forbeholdt sig andet. Det, Lovforslaget tilsigter at raade Bod paa, er jo sikkert den Handel, der ikke kan regnes til den ærlige Handel Mand og Mand imellem, men hvor Sælgeren søger at pudse Køberens af ved en eller anden Snedighed. Saadanne Forhold afstedkomme ofte langvarige Processer, som koste meget mere paa begge Sider, end vedkommende Dyr er værd. Det er sikkert det, man tager Sigte paa at afhjælpe ved Lovforslaget, men jeg tror rigtignok, at hvis man ikke vender Forholdet om og siger, at hvor andet ikke udtrykkeligt er forbeholdt, maa man underkaste sig Voldgiftskendelsen, opnaas der ikke tilstrækkeligt. Det er meget muligt, at den ærede sidste Taler har Ret i, at Processer angaaende saadanne svigagtige Handeler ere i Aftagende, men jeg tror ikke, at det er noget absolut Bevis for, at saadanne Handeler ere i Aftagende, jeg tror, Grunden er den, at mange Mennesker, belærte af dyrekøbt Erfaring, sige saadan, at man hellere maa tage den Skade, der er sket, end begynde en Proces og saa faa Tabet forøget. Jeg tror imidlertid, at der kan raades noget Bod paa dette ved denne Lov, især hvis man enedes om, at Voldgiften skulde finde

Sted i alle Tilfælde, hvor andet ikke er vedtaget.

Der er adskillige Ting i Lovforslaget, som der kunde være Anledning til at rette Spørgsmaal til den ærede Justitsminister om. Jeg gaar imidlertid ud fra, at man vil behandle dette Lovforslag i et Udvalg, og der kan man jo saa komme til Klarhed over de forskellige Uklarheder, som der nu sikkert er. Der er et enkelt Punkt i § 5, som jeg vil fremdrage. Det Salær, som Voldgiftsmændene skulle have for Afgivelse af Kendelser, kan, siges det der, paa Grundlag af Kendelsen inddrives ved Udpantning. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at en Del af de Handeler, der finde Sted, og som denne Lov kommer til at omfatte, finder ofte Sted paa en saa snedig Maade, at Sælgeren, som det i særlig Grad vil komme til at gaa ud over, hvis Kendelsen gaar ham imod, hvad der vel i de allerfleste Tilfælde kan betragtes som givet, at Sælgeren undertiden er saaledes stillet, at han kun er en Mellemmand, en Straamand mellem den virkelige Ejer af Dyret og Køberen, saa at det ganske sikkert ikke vil hjælpe stort at foretage Udpantning hos ham; det vil i mange Tilfælde være saadan, at det er en anden Person, som Ejeren faar til at sælge Dyret, faar til at staa i Stikken juridisk set, og da vil der ganske sikkert ikke være noget at plukke, selv om man kommer til en Udpantning. Derfor vil det, dersom man overhovedet vil sikre Voldgiftsdømmene et Salær, dog vist være ganske betimeligt at skaffe større Sikkerhed for, at de i paa kommende Tilfælde virkelig kunne faa det. Thi det Tilfælde kan som sagt meget let indtræffe, at der hos den paagældende Sælger ikke vil være noget at tage, selv om man gaar til en Udpantning.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig at anbefale Lovforslagets Vedtagelse paa det bedste, thi jeg tror, at Loven i alt Fald med nogle Ændringer vil være i Stand til at raade Bod paa adskillige Savn i den Retning, som man har lidt under trindt omkring ude paa Landet.

Piper: Det Lovforslag, der her er fremsat, har jo vundet Tilslutning fra de fleste af de Talere, der have haft Ordet, og jeg mener ogsaa, at man med Glæde maa hilse den Bestræbelse, der er fremkommen for at gøre Afgørelsen af de Stridigheder, der kunne opstaa ved Handel med Husdyr, saa let, bekvem og hurtig som muligt, idet den Genstand, der handles om, jo er af den Beskaffenhed, at naar